

Räls

Manus: Elisabeth Åsbrink, Regi: Erik Ståhlberg, Folkteatern Göteborg Nypremiär. En stark och levande föreställning. Inte ofta jag gråter när jag ser teater, men det gjorde jag då jag sögs in i historien om en av mänsklighetens vidrigaste tidsepoker. Nazismen och deras syn på människor och mänskligt varande.

Vi följer två överlevare som långt senare möts och delar fasans minnen och det som inte låter dig kommas ihåg, men som likväl finns där någonstans.

Flera gånger under föreställningen önskar jag gripa in och förhindra det som kommer att ske. På motsvarande sätt drabbas jag i nutid av en motsvarande vanmakt. Varför låter vi liknande illdåd ske i dag? Hur kan det få vara möjligt? Då som nu.

En föreställning som jag önskar fulla salonger. Därför att innehållet är livsviktigt och för att skådespelarna fyller det med kött och blod. Med en rasande uppmaning att inte låta tystnad och rädsla ta övet. En gång till. /CH